

Szenvedélyes vállalkozások

Puskás Krisztina

Ha munkát keresünk, megnézzük az álláshirdetéseket, és kiválasztjuk, melyek passzolnak hozzánk. De mi lenne, ha egyszer nem a hirdetések-ből, hanem önmagunkból indulnánk ki? Zádrovich Aliz olyan emberekkel beszélget, akik végig gondolták, mit szeretnek szenvedélyesen csinálni, és ezeket kombinálva egy csak rájuk jellemző álmunkát alkottak. Mindannyian maradéktalanul boldogok, mert úgy érzik, kiteljesedtek.

HULLADÉKBÓL GYÖNYÖRŰ KIEGÉSZÍTŐK

Puskás Krisztina újrahasznosított alapanyagokból készít csodaszép táskákat, pénztárcákat, kiegészítőket. Az érettségi után hulladékkezelő technikusnak tanult, de hosszú út vezetett odáig, hogy kedvenc időtöltésével, a kézművességgel kombinálja a szakmai tudását. „Amikor ezt tanultam, a szelektív gyűjtés még gyerekcipőben járt, de engem már akkor is foglalkoztatott, hogy mi lesz a hulladék sorsa. Ezt otthonról hoztam: édesanyámmal, aki óvónő, sokat barká-

csoltunk tejfölsőpoharakból, konzervdobozokból, parafa dugóból. A szakmában csak rövid ideig dolgoztam, mert a száraz papírmunka nem elégitett ki” – meséli Kriszta. Ezután egy játszóháznál lett vezető, de úgy érezte, nem ez az ő útja, ezért néhány év után felmondott.

„Megbeszéltük a férjemmel, hogy fél évem van kitalálni, mivel szeretnék foglalkozni. Elkezdtem különböző kézművestechnikákat keresni a neten. Egyszer csak rátaláltam egy ősi maja papírhajtogatási technikára. Több tucatszor megnéztem a róla készült videót, és a magam képeire alakítottam a módszert. Nemcsak papírból, hanem csomagolóanyagokból is készítettem táskákat – csipszeszacskóból, instant kávé tasakjából, kutyatápos zsákból, mirelittermékek zacskójából, hiszen szinte minden csomagolóanyag hajtogatható. Már a sokadik táskát készítettem el, mire rájöttem: én most végül is hulladékot kezelek, ráadásul lesz belőle egy szép, egyedi tárgy, amiből nincs még egy a világon” – lelkesedik Kriszta.

A hajtogatás eleinte hobbinak indult, de a visszajelzések alapján Kriszta egyre inkább azt érezte, hogy ezt akár hivatásszerűen is csinálhatná. „Határozottan emlékszem arra, amikor egy középkorú úr megszólított, hol vettem a táskámat. Mondtam neki, hogy én készítettem. Erre megkérdezte: maga ezzel foglalkozik? Azt válaszoltam, hogy igen, ezzel foglalkozom. Akkor mondtam ki ezt először, és onnantól kezdve az én fejemben is átfordult a dolog, és elkezdtem komolyabban venni ezt az egészet” – emlékszik vissza.

Kriszta termékei a vásárokon is szépen fogytak, ami még nagyobb önbizalmat adott neki ahhoz, hogy folytassa az alkotást. Létrehozott egy saját márkát – az Infinity Paper Designt –, és elkezdett nagy cégeket megkeresni, teljesen ismeretlenül. Felajánlotta nekik, hogy a felesleges papírhulladékokból – lejárt szórólapokból, katalógusokból – szép

tárgyakat készít, amit aztán a cég újraértékesíthet, vagy odaajándékozhatja a partnereinek. „Egy nagy kozmetikai vállalat igazgató asszonya például azt kérte, hogy a lejárt szórólapjaikból készítsék táskát. Pontosan leírta, mit szeretne, és amikor egy hét múlva a kezébe adtam, könnyekig hatódott a végeredménytől” – meséli.

Kriszta lélekben mindvégig kitartott eredeti szakmája mellett is, ezért min-

„Nem a kártya fogja meghozni a megoldást, hanem az, hogy beindul a gondolkodásunk”

dig ragaszkodik ahhoz, hogy csak újrahasznosított anyagokkal dolgozzon. Az egyik luxusautócég ajánlatát azért utasította vissza, mert a megrendelt termékeket nem tudta volna hulladékból elkészíteni. Szeretné, ha minél többen elsajátítanák ezt a papírhajtogatási technikát, hiszen így egyre kevesebb szemét keletkezik. Nagy álma, hogy a gyerekek között is elterjedjen ez a módszer. Hívják, hogy iskolákban, óvodákban is tartson mini tanfolyamokat. Most végtelenül boldog, mert egész nap azt csinálhatja, amit szeret, és amivel a világnak is a hasznára lehet. „Végre a magam ura vagyok. Csend és nyugalom vesz körül, folyamatos flow állapotot élek át, ráadásul újabb és újabb nagyszerű emberekkel ismerkedem meg. Akkor leszek a legboldogabb, ha mindenki ismerni fogja ezt a technikát, és olyan lesz, mint a papírrepülő-hajtogatás.”

A TÖRTÉNETEKSEL SEGÍTENI IS LEHET

Márton-Koczó Ildikó újságíróból lett sikeres „üzleti edző”, coach. A két hivatását a történetek segítségével kombinálta. Újságíróként mások sztorijait kutatta, most pedig a történetek erejét felhasználva segít az ügyfeleknek az elakadási megoldásában.

Ildikó szinte észrevétlenül csúszott át az egyik szakmájából a másikba. Ami-

Márton-Koczó Ildikó

kor gazdasági újságíróként dolgozott, egyszer csak azon kapta magát, hogy nemcsak interjúkat készít a vállalati felső vezetőkkel, hanem a kérdéseivel segíti is őket – akár egy coach. „Nagyon sokszor elmondták a problémáikat, és kértek, hogy tegyem le a tollat, és inkább csak beszéljünk róla. Ezek már inkább segítő beszélgetések voltak, mint interjúk” – meséli. Persze cikkek is születtek belőlük, amik megihlették az egyik könyvkiadót, és arra kérték Ildikót, hogy egy kötetben gyűjtse össze a hazai felső vezetők legtanulságosabb történeteit. „Amikor a Lélekprofit című könyvemet írtam, akkor jutott eszembe, hogy azokat a történeteket, amelyeket feldolgoztam, milyen jól lehetne használni egy segítő beszélgetésben” – emlékszik vissza.

Elvégzett egy coachképzést, és coachként önkéntelenül is felhasználta a korábban összegyűjtött történeteket.

„Béres József sztorija volt az első, amit elmeséltem egy ülésen. Arról szolt, hogy hogyan vásárolta vissza ezerszeres áron a saját találmányát. Megkérdeztem az ügyfelemtől, mi kell ahhoz, hogy valaki ezt megtegye. Erre ő elkezdte sorolni: hit, elszántság, tőke, kapcsolatrendszer... Az ülés végére ebből a történetből kiindulva összeállította a saját megoldását a saját kihívására.”

Ildikó, miután megtapasztalta, milyen óriási ereje van a történeteknek, kidolgozott egy új módszert, a Story Processing Coachingot – azaz a történetfeldolgozó alapú segítő beszélgetést. Erről szól a Sztoriprofit című könyve, és nemrég egy játékos eszközt is kifejlesztett segítő szakembereknek. Az ügyfél kártyákat húz, és egy ötlépcsős folyamaton végighaladva az elakadás megértésétől a megoldásig jut. A kártyákon kérdések, szavak, idézetek és történetek vannak. „Ezek a szabad asszociációt segítik. Ha van egy témánk, ami foglalkoztat minket, és kihúzzuk a »jövőkép« szót vagy a »mikor játszottál utoljára?» kérdést, ez arra késztet, hogy egész másképp nézzünk az adott dologra, mint addig. Nem a kártya fogja meghozni a megoldást, hanem az, hogy beindul a gondolkodásunk, és újabb ötleteink születnek” – magyarázza Ildikó. A történetek bárhol jöhetnek: nemcsak külső forrásból, hanem a saját életünk történeteivel is dolgozhatunk, de akár egy egyszerű vicc is elvezethet a megoldás felé. „Az egyik kedvenc viccem az, amikor a székelő fiú hazaviszi a barátnőjét. Vasárnapi ebéd van, a kutya befekszik az asztal alá, és néha felvonyít. A lány megkérdezi, miért vonyít a kutya. »Azért, mert van az asztalban egy szög, és az szúrja« – feleli a fiú apja. »Miért nem megy odébb?« – kérdezi a lány. »Mert annyira nem szúrja« – hangzik a vicc. Ha belegondolunk, hányszor van olyan, hogy valami zavar vagy bánt minket, panaszkodunk, és mégsem mozdulunk. Ebből a viccből kiindulva rengeteg kérdést fel lehet tenni: Mi az, ami a te oldaladat szúrja? Te miért vonyítanál? Mi lenne az a pont, amikor kihúznád a szöveget? Van-e valaki, aki tud neked ebben segíteni? És így tovább... Akár egy vicc vagy egy anekdota is úgy meg tud érinteni minket, amitől utána az egész életünk megváltozhat.”

INTERKULTURÁLIS ÉLMÉNYEK A BALKÁNON

Husztly Zoltán és Szikra Csaba a Balkán szerelmesei. Zoli közgazdász, Csaba interkulturális szakértő Berlinben. Egy közös koszovói utazás hozta össze őket, és már akkor eldöntötték, hogy másoknak is szeretnék megmutatni azt a rengeteg kincset, amit itt találtak. Létrehozták az ExperienceBalkan.com-ot és a Balkán Calling Egyesületet, amellyel rendszeresen szerveznek különleges élménytréningeket a Balkán térségébe. Zoli adja hozzá a helyismeretét és a logisztikai tudását, Csaba pedig csoportos programokkal és különbö-

Koszovóba senki nem akart elmenni vele a baráti köréből, az egyik közösségi oldalon keresett útítársakat. A felhívásra jelentkezett Csaba, aki évekkorábban szociális munkásként sokat dolgozott koszovói menekültekkel, ezért nagyon izgatta ez a régió.

A két fiú még ezen az első úton, egy kullában – tradicionális albán házban – vacsorázva elhatározta, hogy az élményeiket másokkal is szeretnék megosztani. „Mi nem turistákat viszünk, hanem vendégeket, és úgy élünk, mint a helyiek: azt eszük-isszuk, amit ők, ott alszunk, ahol ők, és olyan programokra megyünk, ahova ők: kosármeccsen, focimeccsen is együtt szurkolunk velük. És mi nem elveszünk tőlük, hanem mindig hozzáadunk valamit az életükhöz. Beszélgetünk velük, megöleljük

az utcán egy koszovói városban, a fejünkön egy plissel – ami egy hagyományos fehér albán sapka –, és kedves öregurak megállítanak, hogy fotózkodjunk velük. Rengeteg ilyen élményünk van.”

Csaba különböző játékos feladatokkal is készül, amelyekkel a világ sokszínűségét próbálja tudatosítani a résztvevőkben. „A Balkán nagyon jó terep ennek megtapasztalására. Vannak itt elfátyolozott, nagyon vallásos muzulmán nők, de vannak ún. »rock and roll muszlimok« is, akik teljesen modern életet élnek, mégis hagyománykövetők. Vannak ortodox és katolikus keresztények, de a zsidó kultúra nyomai is jelen vannak a mindennapokban. Csak cigány népből 13 van Koszovóban, ezen belül 40 törzs, ami egészen elképesztő. Egyfajta élménypedagógiai módszert használunk.

Van, amikor a török eredetű szavakat ismerjük meg egy játékkal, és van, amikor lecsúszunk egy hideg vízü patakon egy traktorgumin az egyik helyi zenei fesztiválon, és utána megbeszéljük, kibemilyen élmények keletkeztek.”

Egy-egy ilyen balkáni kiruccanás során általában nagyok sok előítélet leomlik a résztvevőkben. „Volt egy fiatal srác, aki elmondta, hogy ő nem egy nyitott, toleráns személyiség, és tele van a legkülönbözőbb előítéletekkel. Büszkéek vagyunk arra, hogy az út végére azt mondta, úgy érzi, kinyitottuk a világot előtte. Valójában ő nyílt ki a világra, ezáltal a világ is kinyílt rá” – mondják a fiúk.

„A volt Jugoszlávia a világ egyik legszebb országa. Itt találkoznak a gyönyörű hegyek a tengerrel”

Husztly Zoltán és Szikra Csaba

zó játékokkal járul hozzá, hogy a kinti időtöltés ne egyszerű nyaralás, hanem izgalmas multikulturális élmény legyen. Zoli már több mint 15 éve minden nyári szabadságát arra áldozta, hogy keresztül-kasul beutazza a Balkánt, eleinte barátokkal. „A volt Jugoszlávia a világ egyik legszebb országa. Itt találkoznak a gyönyörű hegyek a tengerrel, rengetegféle nemzetiség van, és páratlan a vendégszeretet. Amikor életemben először voltam Albániában, megálltunk egy benzinkúton, és a velünk utazó lányoknak adott a benzinkutas egy-egy szál virágot” – meséli Zoli. Mivel

őket, játszunk a gyerekekkel, támogatjuk a helyi kisvállalkozókat, ajándékokat viszünk nekik” – meséli Csaba. A Balkánon annyiféle népcsoport él együtt békében, az ősi hagyományokat őrizve, hogy egy-egy ilyen út különleges önismereti és kultúraismereti élmény is. „Én nagyon sokat épültem azáltal, hogy rendszeresen a Balkánra járok – folytatja Csaba. – Az a fajta vendégszeretet, hazaszeretet, amit ott tapasztalunk, páratlan a világban. Az itt élő embereknek nincs könnyű élete, de ez erőssé és nagylelkűvé teszi őket, ami fantasztikus. Amikor behív a kávézóba a pultos bácsi, hogy főzd vele együtt a török kávé, és szerb-angol keveréknyelven elbeszélgetünk vele arról, miért szeret ő itt lakni, az nagyon nagy élmény. Vagy amikor megyünk

„Az a fajta vendégszeretet, családszeretet, hazaszeretet, amit a Balkánon tapasztalunk, páratlan a világban”

FOTÓ: EXPERIENCE BALKÁN

Mindig törekednek arra is, hogy támogassák a helyieket. „Mielőtt megszervezzük az utat, beülünk az autóba egy-két haverral, és megnézzük, hova érdemes elmenni. Például a múltkor megismerkedtünk egy bácsival, aki dohányműzeumot üzemeltet, és saját készítésű szivarokat csinál. Vagy találkoztunk egy kedves családdal, akiknél van falusi turizmus jellegű vendéglátás. Ezekre a helyekre aztán visszatértünk a csoporttal is. Akkor vagyunk a legboldogabbak, ha a helyiek örülnek nekünk. Eddig még csak szeretetet és elfogadást tapasztaltunk.”

2016
JUBILEUMI ÉV
MAGYARORSZÁG
ELSŐ CSALÁDBARÁT
SZÁLLODÁJA – 1996 ÓTA

Családoknak szeretettel

2016. 05. 29–06. 17. között
Kicsik vakációja
– 5 év alatt ingyen!
Ők is velünk ünnepelnek:
Kovács András Péter, Janza Kata,
Deli Rita, Dr. Papp Miklós, Jordán Adél
Foglalási kód: **p171**

FOGLALJON A LEGJOBB ÁRON HONLAPUNKON!
A foglalás feltételeiért látogassanak el weboldalunkra,
vagy keressék szobafoglaló kollégáinkat.

WWW.KOLPING.HOTEL.HU
KOLPING HOTEL **** SPA & FAMILY RESORT
8394 Alsópáhok, Fő u. 120. • Tel.: (+36) 83 344 143
sales@kolpinghotel.hu • facebook.com/kolpinghotel
youtube.com/kolpinghotel

